

ikke selv — det ser man af hans Udtalelser ved Forelæggelsen — at St. Thomas bliver ene om en saadan dyb Dok, og Henvisningen til de Dokkers Dybgaende, som nu findes, paa Barbados og andre Steder, og som ville overfløjes af St. Thomas's Dok, har mindre Værdi, da disse Dokker ligge forud for de nye Chancers begyndende Udnyttelse af de forskellige interesserede Magter. Men hele dette Spørgsmaal om Skibsdokkens Deplacements-optagelsesevne og Dybgaende har ogsaa en international Side. Jeg skal her i Salen ikke bruge mange Ord om den, men blot henvise til, at den japansk-russiske Krig frembød Episoder, hvor neutrale Dokker og deres Forhold i Krigstid vare paa Tale, og hele Retsforholdet i Anledning af Panama-Kanalens Aabning er permanent Genstand for Debat og har afstedkommet Resolutioner, det omhandlede vidtløftigt ved den interparlamentariske Konference i Bryssel i Fjor og kommer paa Dagsordenen maaske paa ny i Aar eller i alt Fald ad Aare. De Overvejelser, som denne Sags udadvendte, internationale Side maatte give Anledning til i Udvalget, beder jeg den højtærede Regering være forberedt paa at medvirke til.

Med disse Ord skal jeg altsaa paa mit Partis Vegne erklære os villige til at søge at faa et for Vestindiens Trivsel og dansk national Selvfølelse gunstigt Resultat ud af denne Sag, saa dens Afslutning i lige Grad tager Hensyn til de berettigede ideelle Værdier, den rummer, Statens økonomiske Tarv og privates velerhvervede Ret. Vi ville under vor Medvirkning til Gennemførelsen gøre vort til, at den økonomisk-kommercielle Side af Sagen ikke tilsløres, men vi skulle ikke tabe af Syne det store Vingefang, som ubestrideligt udfolder sig i denne Plan, saa lidt som vi skulle glemme, at Enkeltmænd tilbød sig til Løsning af en Opgave, der kan give netop den Art Prestige, som der regnes med Nationerne imellem, nemlig Prestigen ved rettidig og fast Udnyttelse af nationale Chancer.

Hammerich: Saa vidt jeg har kunnet opfatte de Talere, der nu have haft Ordet, have de alle ønsket, at der skulde komme et Resultat ud af det foreliggende Lovforslag, men ganske vist er der fra nogle Sider faldet Ytringer, som maaske kunne gøre det lidt vanskeligt. I det store og hele slutter jeg mig nærmest til den ærede Taler, der først havde Ordet. Dog kan jeg ikke være enig med ham i, at man skulde opfatte den højtærede Ministers Ord, som

om her var noget, man skulde tage eller forkaste, og at det ikke under Sagens videre Behandling skulde være muligt at komme til nogle Ændringer. Men lige saa sikkert er det, at betydende Ændringer — og enkelte af de Ændringer, der ere blevne forlangte, maa jeg regne for ret betydende — let ville kunne væltes Sagen, og det maa efter min Mening ikke ske.

Jeg har fra 1902, da Salget af Øerne til Amerika ved Afstemningen i Landstinget faldt bort, betragtet det saa, at vi have faaet en Pligt saavel overfor Øerne som overfor Danmark, og den maa vi søge at opfylde, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg, som jo var Modstander af dette Øsalg, med stor Tilfredsstillelse har set, i hvor høj Grad dette er blevet erkendt af Regeringerne, der til Dels have repræsenteret Folk, der havde et andet Syn paa denne Sag, og ikke mindst af samtlige de Finansministre, under hvilke Øerne jo sortere. Se vi først paa St. Croix, saa er det jo saa, at de vanskelige Forhold her skrive sig i det hele og store fra de faldende Sukkerpriser. For at hjælpe paa det have forskellige private Mænd her i Landet taget fat; der er oprettet Plantageselskaber, der er viderebygget paa Sukkerfabrikkerne, saaledes at vi have fortrinlige Sukkerfabrikker paa vore Øer; der er derigennem naaet ikke saa ganske lidt. Store Landstrækninger, der laa hen som Buskland, hvilket svarer til, hvad vi her kalde for Hedeland, ere nu komne under Ploven, og ved Forsøg har man søgt at klare, hvilke Kulturer der med Fordel kunde supplere Sukkeravlens. Der er vokset en betydelig Bomuldsavl frem, som er taget op ogsaa af adskillige indfødte Plantere, og det er altsammen i det væsentlige sket under Ledelse af unge danske Landmænd. Man sagde den Gang, at Arbejde i Tropelande ikke laa for danske Landmænd, men er der noget, der er slaaet fast, er det, at dette ikke passer; thi saa meget er sikkert, at ingen Dansk kan besøge de Øer uden at glæde sig over, i hvilken Grad alle de bedst drevne Ejendomme ere paa danske Hænder. Ved Siden af det er der paa St. Croix udrettet adskilligt andet. Under Dronningens Ægide er der udført en betydelig og smuk Samaritergerning for Negrene og deres Børn, der er af Odd Fellow-Ordenen oprettet et fortrinligt Hospital for Spedalske og der er oprettet en højere Skole, kort sagt, der er gjort ikke saa lidt, selv om der er adskilligt tilbage, inden der er gjort, hvad der skulde gøres.

Paa St. Thomas er der ganske vist gjort